PP

lwn.

LAU CHIN HUAT

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU
KAMARDIN HASHIM PK
[PENYEMAKAN JENAYAH NO: MT4-43-11-2010]
4 JUN 2010

PROSEDUR JENAYAH: *Rayuan - Sabitan dan hukuman - Rayuan terhadap sabitan dan hukuman - Sama ada hukuman dikenakan boleh diringankan - Sama ada hukuman patut jalan serentak atau berasingan - Kanun Tatacara Jenayah, ss. 292, 316 & 325*

Tertuduh telah dihadapkan dengan dua pertuduhan di dua buah Mahkamah Sesyen yang berbeza pada hari yang sama. Di Mahkamah Sesyen Jenayah 1, tertuduh dituduh melakukan rompak bersenjatakan sebilah parang pada 1 April 2010 terhadap satu Norliza Ariffin dan telah menyamun wang tunai RM120, satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s. 392/397 Kanun Keseksaan. Tertuduh telah mengaku salah terhadap pertuduhan tersebut dan dikenakan hukuman penjara lima tahun. Tertuduh kemudiannya dibawa ke Mahkamah Sesyen Jenayah 2 dan dihadapkan dengan satu lagi pertuduhan di mana tertuduh dituduh melakukan rompak bersenjatakan sebilah parang pada 18 April 2010 terhadap mangsa yang sama dan telah menyamun sebuah telefon bimbit dan wang tunai RM33. Tertuduh juga telah mengaku salah terhadap pertuduhan tersebut dan atas sabitan tertuduh telah dikenakan dengan hukuman penjara tujuh tahun. Di hadapan mahkamah ini, tertuduh menyatakan beliau mengalami sakit mental dan perlu mengambil ubatan secara berterusan . Tertuduh memohon agar hukuman yang dikenakan ke atas beliau diringankan oleh kerana ia merupakan kesalahan pertama beliau. Persoalan yang tumbul adalah sama ada hukuman terhadap tertuduh patut berjalan serentak (concurrent) atau pun berjalan secara berasingan (consecutive).

Diputuskan (menjatuhkan hukuman tujuh tahun penjara dijalankan berasingan selepas tamatnya hukuman 5 tahun penjara):

(1) Peruntukan di bawah s. 292 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) memberikan kuasa budibicara kepada seseorang hakim bicara untuk menentukan sama ada sesuatu hukuman penjara yang

A dikenakan ke atas seseorang tertuduh itu berjalan secara serentak ataupun secara berasingan dalam keadaan terdapat lebih daripada satu hukuman pemenjaraan yang dikenakan ke atas tertuduh yang sama. Walaupun kuasa budibicara diberikan, namun adalah menjadi undang-undang mantap
B bahawa kuasa budibicara tersebut hendaklah tidak dilaksanakan dengan cara sewenang-wenangnya. Sebaliknya, kuasa budibicara yang diberikan itu hendaklah dilaksanakan mengikut norma-norma perundangan yang mantap dan diterima sebagai satu 'rule of practice' serta selaras dengan keputusan dalam
C kes-kes yang telah diputuskan sebelum ini. (perenggan 12)

(2) Tertuduh telah disabitkan dengan dua kesalahan merompak dengan bersenjatakan sebilah parang terhadap mangsa seorang wanita yang bertugas sebagai penjaga sebuah hotel. Walaupun
D mangsa rompakan merupakan orang yang sama dan kejadian rompakan juga berlaku di tempat yang sama namun kedua-dua kejadian rompakan berlaku pada tarikh yang berlainan. Oleh itu dua kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh bukanlah dilakukan dalam satu transaksi yang sama. Kedua-dua
E kesalahan juga merupakan dua kesalahan yang berbeza (two distinct offences). (perenggan 14 & 15)

(3) Dengan melihat kepada kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh dalam kes ini di mana dalam tempoh masa tidak
F sampai tiga minggu telah melakukan dua kes rompakan bersenjata ke atas mangsa yang sama tidak harus dipandang ringan. Dua kesalahan tersebut adalah serius dan jika tidak ditangkap selepas melakukan kesalahan kedua, tiada jaminan tertuduh tidak akan mengulangi lagi kesalahan yang sama ke
G atas mangsa yang sama atau ke atas mangsa yang lain. Hukuman 12 tahun dan setelah remission akan menjadi lapan tahun tidak akan membawa 'crushing effect' kepada tertuduh dalam kes ini. Oleh itu, berdasarkan kepada kuasa yang diberikan kepada mahkamah ini, di bawah s. 325 KTJ dibaca
H bersama dengan s. 316 KTJ, hukuman tujuh tahun penjara yang dijatuhkan oleh hakim mahkamah sesyen dalam kes tangkap SA62-175-2010 dijalankan secara berasingan selepas tamatnya hukuman lima tahun penjara yang dikenakan bagi kes tangkap SA62-174-2010. (perenggan 18)

I

Kes-kes yang dirujuk:
Bachik Abdul Rahman v. PP [2004] 2 CLJ 572 CA ***(dirujuk)***
Liaw Kwai Wah & Anor v. PP [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163 SC ***(dirujuk)***
Mansor Meyon v. PP [2007] 7 CLJ 561 HC ***(dirujuk)***
Mohd Zandere Ariffin v. PP [2006] 5 CLJ 663 HC ***(dirujuk)***
PP v. Muhari Mohd Jani & Anor [1999] 8 CLJ 430 HC ***(dirujuk)***
PP v. Shari Mohd Shariff [2005] 5 CLJ 439 HC ***(dirujuk)***
SA Jamil Md Yusof v. PP [2002] 7 CLJ 132 HC ***(dirujuk)***
Safae Ing lwn. PP [2006] 6 CLJ 125 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Courts of Judicature Act 1964, ss. 31, 35
Criminal Procedure Code, ss. 292, 316, 323, 324, 325, 326, 327
Penal Code, ss. 392, 397
Subordinate Courts Act 1948, ss. 77(1), 102

Bagi pihak pendakwaan - Juanita Mohd Said TPR
Bagi pihak tertuduh - hadir sendiri

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

PENGHAKIMAN

Kamardin Hashim PK:

[1] Akhbar 'The Star' bertarikh 11 May 2010 dalam ruangan 'Nation' di ms. 17 melaporkan atas tajuk "Labourer who stole RM253 gets 12 years" telah menarik perhatian saya. Laporan akhbar tersebut menyatakan seorang buruh telah merompak sebanyak dua kali seorang mangsa yang sama yang bekerja di sebuah hotel telah di jatuhkan dengan hukuman penjara lima tahun bagi kesalahan pertama dan tujuh tahun dengan tiga sebatan rotan bagi kesalahan kali kedua. Kedua-dua hukuman penjara tersebut berjalan serentak berkuatkuasa mulai dari tarikh tertuduh di tangkap. Saya telah meminta supaya rekod asal kedua-dua kes terhadap tertuduh tersebut dikemukakan di bawah s. 323 Kanun Tatacara Jenayah untuk satu semakan dapat dibuat terhadap hukuman yang telah dijatuhkan oleh Tuan Hakim Mahkamah Sesyen (Tuan HMS) berkenaan.

[2] Seksyen 323 hingga 327 Kanun Tatacara Jenayah serta s. 31 dan 35 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 telah memberikan bidangkuasa yang cukup luas kepada Mahkamah Tinggi untuk menyemak keputusan-keputusan yang dibuat oleh mahkamah jenayah bawahan bagi menentukan samada keputusan Tuan HMS

tersebut betul, mengikut undang-undang atau bersesuaian. Dalam kes dihadapan mahkamah sekarang, untuk menentukan samada hukuman yang diperintahkan berjalan serentak bagi kedua-dua kesalahan oleh Tuan HMS itu betul, sesuai dan menurut undang-undang atau tidak. Prosedur mengenai semakan telah dihuraikan dengan panjang lebar dalam kes *PP v. Muhari Mohd Jani & Anor* [1999] 8 CLJ 430 dan *Liaw Kwai Wah & Anor v. PP* [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163.

[3] Setelah menyemak rekod prosiding serta kertas pertuduhan asal terhadap tertuduh, saya mendapati tertuduh telah di hadapkan dengan dua pertuduhan di dua buah Mahkamah Sesyen yang berbeza pada hari yang sama iaitu pada 10 Mei 2010. Tertuduh pada awalnya dituduh di Mahkamah Sesyen Jenayah 1, Johor Bahru melalui Kes Tangkap No. 62-174-2010 dengan satu pertuduhan merompak dengan bersenjata, satu kesalahan di bawah s. 392/397 Kanun Keseksaan. Pertuduhan terhadap tertuduh di baca seperti berikut:

> SA62-174-2010
>
> Bahawa kamu pada 1/4/2010 jam lebih kurang 5.30 petang, bertempat di alamat Hotel The Fern Lodge, No. 63, Jalan Besi, Taman Sri Putri, Skudai, dalam Daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor Darul Ta'zim telah melakukan rompak bersenjatakan sebilah parang terhadap Norliza Bte Ariffin KPT: 710704-03-5444 dimana kamu telah menyamun harta milik hotel tersebut iaitu wang tunai RM120, oleh itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 392/397 Kanun Keseksaan.

[4] Tertuduh telah mengaku salah terhadap pertuduhan yang dibacakan kepada beliau. Setelah berpuashati bahawa tertuduh telah mengaku salah tanpa sebarang syarat serta faham akan sifat dan akibat pengakuan salah tersebut, tertuduh telah didapati salah dan disabitkan oleh Tuan HMS. Tertuduh juga telah mengaku kepada fakta kes serta barang kes yang dikemukakan di mahkamah. Tertuduh telah dikenakan hukuman penjara lima tahun berkuatkuasa sejak daripada tarikh ditangkap (18 April 2010).

[5] Tertuduh kemudiannya telah dibawa ke Mahkamah Sesyen Jenayah 2, di Johor Bahru dan dihadapkan dengan satu lagi pertuduhan merompak bersenjata di bawah s. 392/397 Kanun Keseksaan melalui Kes Tangkap No. 62-175-2010. Pertuduhan terhada tertuduh tersebut seperti berikut:

SA62-175-2010

Bahawa kamu pada 18/4/2010 jam lebih kurang 2.35 petang, bertempat di dalam Fern Lodge Hotel, No. 65, Jalan Besi, Taman Sri Putri, Skudai, di dalam Daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor Darul Ta'zim, telah di dapati melakukan samun dengan bersenjatakan sebilah parang terhadap Norliza Bte Ariffin No. KPT: 710704-03-5444, di mana kamu telah menyamun harta milik hotel tersebut iaitu sebuah telefon bimbit jenama Nokia Model N95 dan wang tunai RM33. Oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 392/397 Kanun Keseksaan.

[6] Tertuduh juga telah mengaku salah terhadap pertuduhan tersebut dan atas sabitan, tertuduh telah dikenakan dengan hukuman tujuh tahun penjara berkuatkuasa sejak tarikh di tangkap (18 April 2010) serta tiga sebatan rotan.

[7] Sepanjang prosiding di mahkamah bawahan, tertuduh tidak diwakili oleh peguambela. Begitu juga tertuduh tidak diwakili oleh seorang peguambela pada peringkat semakan di mahkamah ini.

[8] Semasa tertuduh hadir di hadapan mahkamah ini, saya telah menerangkan tujuan kenapa saya membuat semakan terhadap hukuman yang dijatuhkan keatas beliau. Tertuduh menyatakan beliau mengalami masalah sakit mental dan perlu mengambil ubatan secara berterusan. Tertuduh memohon agar hukuman yang dikenakan keatas beliau diringankan oleh kerana ini merupakan kesalahan pertama beliau. Tertuduh juga memohon jika boleh beliau dihantar ke Hospital Mental di Tampoi untuk menjalani rawatan.

[9] Saya telah menimbangkan persoalan samada hukuman terhadap tertuduh patut berjalan serentak (concurrent) atau pun berjalan secara berasingan (consecutive). Mengenai isu ini, terdapat dua peruntukkan di bawah undang-undang mengenainya. Peruntukkan yang pertama terdapat di bawah s. 102 Akta Mahkamah Rendah 1948 yang terpakai kepada semua mahkamah bawahan. Seksyen 102 Akta itu memperuntukkan seperti berikut dalam bahasa asalnya:

102. Sentence in case of conviction for several offences at one trial.

When a person is convicted at one trial of any two or more distinct offences a Magistrates' Court may sentence him for those offences to the several punishments prescribed therefore which the

court is competent to inflict, the punishments when consisting of imprisonment to commence the one after the expiration of the other in such order as the court may direct, or to run concurrently if the court shall so direct, but it shall not be necessary for the court, by reason only of the aggregate punishment for the several offences being in excess of the punishment which it is competent to inflict on conviction of one single offence, to send the offender for trial before a higher court:

Provided that

(a) in no case shall the person be sentenced to periods of imprisonment amounting in the aggregate to more than twenty years;

(b) the aggregate punishment shall not exceed twice the amount of punishment which the court in the exercise of its ordinary jurisdiction is competent to inflict; and

(c) when imprisonment is directed in default of payment of a fine or of costs or compensation ordered under the authority of any law for the time being in force, the imprisonment shall be consecutive to any other term or terms of imprisonment so directed and to any sentence of imprisonment otherwise imposed.

[10] Walaupun s. 102 Akta itu menyebutkan majistret, namun berdasarkan kepada s. 77(1) serta Jadual Keempat kepada Akta yang sama, perkataan majistret merangkumi juga seorang Hakim Mahkamah Sesyen. Peruntukkan s. 102 Akta itu hanya terpakai dalam keadaan dimana beberapa pertuduhan telah dibicarakan dalam satu perbicaraan (at one trial). Dalam kes terhadap teruduh dihadapan mahkamah sekarang, dua pertuduhan terhadap beliau tidak dibicarakan dalam satu perbicaraan. Tertuduh telah dihadapkan dengan dua pertuduhan di dua Mahkamah Sesyen yang berasingan dan diputuskan oleh dua orang Hakim Mahkamah Sesyen yang berbeza. Oleh itu, pada pandangan saya peruntukkan di bawah s. 102 Akta Mahkamah Rendah 1948 tidak sesuai dipakai dalam kes terhadap tertuduh disini (lihat kes *SA Jamil Md Yusof v. PP* [2002] 7 CLJ 132 oleh YA Hakim Syed Ahmad Helmy HMT - sekarang HMR).

[11] Oleh itu, peruntukkan undang-undang yang kedua seperti terdapat di bawah s. 292 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) adalah lebih sesuai dan lebih tepat terpakai dalam kes terhadap tertuduh

disini mengenai samada hukuman-hukuman terhadap beliau patut diperintahkan berjalan serentak ataupun secara berasingan. Seksyen 292 KTJ memperuntukkan seperti berikut:

> 292. Commencement of sentence of imprisonment on prisoner already undergoing imprisonment.
>
> (1) When a person who is an escaped convict or is undergoing a sentence of imprisonment is sentenced to imprisonment, such imprisonment shall commence either immediately or at the expiration of the imprisonment to which he has been previously sentenced, as the Court awarding the sentence may direct.
>
> (2) A sentence of death shall be executed notwithstanding the pendency of any sentence of imprisonment.
>
> (3) Nothing in the last preceding subsection shall be held to excuse any person from any part of the punishment to which he is liable upon his former or subsequent conviction.

[12] Nampaknya, peruntukkan di bawah s. 292 KTJ ini memberikan kuasa budibicara kepada seseorang hakim bicara untuk menentukan samada sesuatu hukuman penjara yang dikenakan keatas seseorang tertuduh itu berjalan secara serentak ataupun secara berasingan dalam keadaan terdapat lebih daripada satu hukuman pemenjaraan yang dikenakan keatas tertuduh yang sama. Walaupun kuasa budibicara diberikan, namun adalah menjadi undang-undang mantap bahawa kuasa budibicara tersebut hendaklah tidak dilaksanakan dengan cara sewenang-wenangnya. Sebaliknya, kuasa budibicara yang diberikan itu hendaklah dilaksanakan mengikut norma-norma perundangan yang mantap dan diterima sebagai satu 'rule of practice' serta selaras dengan keputusan dalam kes-kes yang telah diputuskan sebelum ini.

[13] Prinsip mengenai hukuman secara serentak atau secara berasingan telah dibincangkan dalam banyak kes terutama oleh YA Hakim Augustine Paul HMR (ketika itu) dalam kes *Bachik Abdul Rahman v. PP* [2004] 2 CLJ 572. Prinsip-prinsip dalam beberapa kes terdahulu telah di bentangkan secara terperinci dan menyeluruh oleh YA Hakim Low Hop Bing HMT (sekarang HMR) dalam kes *PP v. Shari Mohd Shariff* [2005] 5 CLJ 439. Dengan izin, keputusan YA Hakim Low Hop Bing diperturunkan semula seperti berikut:

A The principles governing the imposition of concurrent or consecutive sentences have been succinctly stated in *Bachik Abdul Rahman v. PP* [2004] 2 CLJ 572 CA by Augustine Paul JCA who delivered the judgment of the Court of Appeal and may be enumerated as follows:

B 1. In deciding whether the terms of imprisonment should be concurrent or consecutive, the court should be guided by the one transaction rule and the totality principle;

2. Pursuant to the one transaction rule, where two or more offences are committed in the course of a single transaction C all sentences in respect of these offences should be concurrent rather than consecutive: *R v. Saleem* [1964] Crim. LR 482; *R v. Walsh* [1965] Crim. LR 248; *Abu Seman v. PP* [1981] 1 LNS 181; [1982] 2 MLJ 338 at p. 343 Chong Siew Fai J (later CJ Sabah & Sarawak); *PP v. Yap Huat* D *Heng* [1986] 1 CLJ 81; [1986] CLJ (Rep) 645 HC; *Hashim bin Pawanchee & Anor v. PP* [1988] 2 MLJ 66; *Haji Johari bin Haji Abdul Karim v. PP* [1989] 2 MLJ 276; *PP v. Wong Kok Sein & Ors* [1988] 1 CLJ 873; [1988] 2 CLJ (Rep) 630 HC, *Sau Soo Kim v. PP* [1975] 1 LNS 158 and *PP v. Ng Chong Wan* [1988] 2 CLJ 833; [1988] 2 CLJ (rep) 278 HC E in *Gek Sing Kaliappan v. PP* [1999] 4 CLJ 292 HC per Vincent Ng J.

3. For there to be one transaction four elements must be present, that is to say, proximity of time, proximity of place, F continuity of action and continuity of purpose or design: *Jayaraman & Ors v. PP* [1979] 1 LNS 36; [1979] 2 MLJ 88; *Amrita Lal Hazra v. Emperor* 42 Cal. 957; *Chin Choy v. PP* [1955] 1 LNS 17; [1955] MLJ 236; and *SA Jamil Md Yusof* [2002] 7 CLJ 132 HC.

G 4. The one transaction rule is, however, not absolute, as there are situations where consecutive sentences are necessary to discourage the type of criminal conduct being punished: *R v. Sheatley* [1983] 5 Cr. App. R (S) 417 and *R v. Skinner* [1986] 8 Cr. App. R (S) 166. The applicability of the exception is said to depend on the facts of the case and the H circumstances of the offences.

5. A cumulative sentence may offend the totality principle if the aggregate sentence is substantially above the normal level of sentences for the most serious of the individual offences I involved, or if its effect is to impose on the offender "a crushing sentence" not in keeping with his records and

prospects: DA Thomas in "*Principles of Sentencing*" (2nd Edn) pp 57-58: *Wong Kai Chuen Philip v. PP*, *supra*; and *Kanagasuntharam*, *supra*; and *Maideen Pillai v. PP* [1996] 1 SLR 161;

6. Sentences must have regard to the total length of sentence passed, particularly where consecutive sentences have been imposed, to ensure that the sentence properly reflects the overall seriousness of the behavior: *Emmins on Sentencing*, 2nd edn. p. 151;

7. There will be cases properly described as crushing the hope in the offender of reformation and a return to a desirable life but in which the offender has, by his criminal acts, forfeited any right to have his sentence reduced on that account: *Crowley and Garner v. R* [1991] 55 A Crim. R 201;

8. A richly deserved sentence, not manifestly excessive, should not be disturbed just because the person upon whom the sentence is imposed may feel crushed by it: per O'Bryan J in *Crowley and Garner v. R*, *supra,* at p. 301;

To the above principles, the following may be added:

9. The question whether the sentences should run consecutively or concurrently must depend upon the particular circumstances of the case: *Sau Soo Kim v. PP* [1975] 1 LNS 158; [1975] 2 MLJ 134, per Lee Hun Hoe CJ (Borneo) (as he then was) whose judgment was read by Suffian LP (as he then was);

10. The totality principle requires the court to consider whether the aggregate is just and appropriate and to ensure that the sentence is not excessive: *R v. Faulkner* [1972] 56 Cr. App R. 594; *PP v. Teoh Heng Chye* [1990] 1 CLJ 194; [1989] 3 MLJ 205; *PP v. Chot Saik Kam* [1990] 1 LNS 137; [1991] 1 MLJ 193; *Marimuthu Balakrishnan v. PP* [1974] 1 LNS 88; [1974] 2 MLJ 145.

[14] Berbalik kepada kes dihadapan mahkamah sekarang, tertuduh telah disabitkan dengan dua kesalahan merompak dengan bersenjatakan sebilah parang terhadap mangsa seorang wanita yang bertugas sebagai penjaga sebuah hotel. Walaupun mangsa rompakan merupakan orang yang sama dan kejadian rompakan juga berlaku ditempat yang sama namun kedua-dua kejadian berlaku pada tarikh yang berlainan. Oleh itu dua kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh bukanlah dilakukan dalam satu transeksi

yang sama. Rompakan pertama telah dilakukan oleh tertuduh pada 1 April 2010 dan beliau sekali lagi datang merompak mangsa yang sama pada 18 April 2010 dan pada hari kejadian rompakan kedua tertuduh telah berjaya ditangkap. Sekiranya dalam satu transeksi yang sama, tertuduh melakukan lebih daripada satu kesalahan, contohnya memiliki heroin dan memiliki ganja di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952. Dalam keadaan tersebut, hukuman bagi kedua-dua kesalahan wajar dijalankan secara serentak.

[15] Dua kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh selain tidak dalam satu transeksi yang sama, kedua-dua kesalahan juga merupakan dua kesalahan yang berbeza (two distinct offence) walaupun melibatkan mangsa yang sama. Dalam kes *Mansor Meyon v. PP* [2007] 7 CLJ 561 YA Hakim Jeffrey Tan HMT (sekarang HMR) telah memutuskan bahawa tertuduh dalam kes tersebut yang melakukan tiga kesalahan merogol mangsa yang sama pada tarikh-tarikh yang berbeza sebagai melakukan tiga kesalahan yang berbeza dan wajar dikenakan hukuman secara berasingan tetapi oleh kerana dengan memakai prinsip keseluruhan hukuman (totality), maka hukuman 18 tahun penjara dan 8 rotan bagi setiap kesalahan yang dikenakan oleh Tuan HMS telah dikurangkan kepada 12 tahun setiap tuduhan berjalan secara berasingan. YA Hakim seterusnya menyatakan:

> (8) In the instant case, there were undoubtedly three distinct and separate offences. The sentences must reflect that fact. If the offences are distinct and separate it will normally be the duty of the judge to pass consecutive sentences, even if the seriousness of the individual offences means that the total sentence will be more than could have been passed in respect of any one of them-the totality principle requires the court in the last instance to take a look at the total and see whether, in the circumstances, it is just and appropriate and if not to reduce it accordingly (*PP v. Wong Kok Sein & Ors* [1988] 1 CLJ 873; [1988] 2 CLJ (Rep) 630, quoting from the Hong Kong case of *Attorney-General v. Dominic Cheung Kai Man Application of Review* No 1 of 1987).

[16] Dalam kes *Safae Ing lwn. PP* [2006] 6 CLJ 125, YA Hakim Ahmad Maarop HMT (sekarang HMR) dalam mendengar rayuan perayu dalam kes itu telah mengesahkan hukuman 20 tahun penjara dan lapan sebatan rotan bagi setiap kesalahan sumbang maharam yang berlainan dijalankan secara berasingan. YA Hakim telah membuat keputusan bahawa kepentingan awam hendaklah

mengatasi 'crushing effect' hukuman secara berasingan tersebut keatas perayu dalam kes itu. Dalam kes yang lain, *Mohd Zandere Ariffin v. PP* [2006] 5 CLJ 663, YA Hakim yang sama telah mengeshkan hukuman 18 tahun penjara dan tiga sebatan rotan bagi setiap tiga kesalahan sumbang maharam yang dilakukan oleh perayu dalam kes itu.

[17] Kesalahan merompak dengan menggunakan senjata di bawah s. 392/397 Kanun Keseksaan boleh membawa hukuman penjara maksima 14 tahun dan boleh juga dikenakan sebatan sebagai tambahan kepada hukuman penjara tersebut. Bagi pertuduhan dalam kes SA62-174-2010, tertuduh telah dikenakan hukuman lima tahun penjara dan bagi pertuduhan dalam kes SA62-175-2010 pula beliau dikenakan hukuman tujuh tahun penjara dan tiga sebatan rotan. Kedua-dua hukuman tersebut berjalan serentak mulai dari tarikh ditangkap. Adalah jelas bahawa tertuduh telah melakukan dua kesalahan yang berlainan namun Tuan HMS dalam kes SA62-175-2010 telah tidak menggunakan prinsip penghukuman yang betul di bawah s. 292 KTJ dan gagal memerintahkan hukuman tujuh tahun yang beliau kenakan keatas tertuduh supaya dijalankan secara berasingan.

[18] Sekiranya kedua-dua hukuman tersebut berjalan berasingan, ini bermakna tertuduh akan menjalani hukuman secara keseluruhan selama 12 tahun penjara. Setelah ditolak remission, beliau perlu berada di dalam penjara selama lapan tahun. Hukuman berasingan secara keseluruhan 12 tahun dalam kes ini tidak melanggar prinsip 'totality' seperti diputuskan oleh YA Hakim Augustine Paul HMR dan YA Hakim Low Hop Bing dalam kes *Shari Mohd Shariff (supra)* diatas. Hukuman 12 tahun tersebut untuk dua kesalahan merompak adalah lebih rendah daripada hukuman maksima bagi satu kesalahan merompak di bawah s. 392/397 Kanun Keseksaan. Dengan melihat kepada kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh dalam kes ini dimana dalam tempoh masa tidak sampai tiga minggu telah melakukan dua kes rompakan bersenjata keatas mangsa yang sama tidak harus dipandang ringan. Dua kesalahan tersebut adalah serius dan jika tidak ditangkap selepas melakukan kesalahan kedua, tidak ada jaminan tertuduh tidak akan mengulangi lagi kesalahan yang sama ke atas mangsa yang sama atau keatas mangsa yang lain. Hukuman 12 tahun dan setelah remission akan menjadi lapan tahun tidak akan membawa 'crushing effect' kepada tertuduh dalam kes ini.

A **[19]** Oleh itu, berdasarkan kepada kuasa yang diberikan kepada saya di bawah s. 325 KTJ yang dibaca bersama dengan s. 316 KAJ, saya memerintahkan hukuman tujuh tahun penjara yang dijatuhkan oleh Tuan HMS keatas tertuduh dalam Kes Tangkap No. SA62-175-2010 dijalankan secara berasingan selepas tamatnya
B hukuman lima tahun penjara yang dikenakan bagi Kes Tangkap No. SA62-174-2010.

C

D

E

F

G

H

I